

[Justitsministeren]

den betænkning, vi forventer omkring sommer.

Bjørn Elmquist (V):

Det, der kalder mig på talerstolen her i anden omgang, er hr. Wilhjelm's bemærkninger om det citat, jeg drog frem fra bemærkningerne. Jeg sagde, at jeg og mit parti syntes, det var forkert at gå ud i denne debat på mere definitiv vis, før fremmedlovudvalget har færdiggjort sit arbejde, og så lød det, som om det, venstresocialisterne forventede af os, blot var en principiel tilkendegivelse. Der står i bemærkningerne – jeg citerer: »... således at denne mere principielle og politiske debat...«, og det kan jeg ikke udlægge anderledes, end at det også kan gå på den politiske debat, der vedrører den detaljerede udformning, f.eks. af udvisningsreglerne. Jeg synes da, det er meget rimeligt og meget forståeligt og i og for sig også meget fornuftigt, at vi i mit parti ønsker at se, hvad man i dette udvalg når frem til. Jeg kunne da også godt drille VSerne; det sker jo ind imellem, at det bliver gjort fra denne talerstol, når vi snakker om de mange retsgarantilovforslag, som fremsættes af VS, samtidig med at man strides så kraftigt internt i partiet. Det kunne da godt være, der var mange udlændinge, der ville vide, hvad venstresocialisternes principielle og politiske holdning til indvandrernes rettigheder var i den situation, som venstresocialisternes kongres diskuterede i den weekend, der netop er overstået. Er det også nogle af dem, der kan risikere at få deres menneskerettigheder begrænset i en given situation, hvis det står til venstresocialisterne? Jeg kan da godt sige til venstresocialisterne, at det er for ringe, at de ikke allerede nu og her kommer ind på de principielle synspunkter.

Og så noget om risikoen for vilkårlighed. Jeg tror nok, at vi stikker os selv blå i øjnene, hvis vi tror, vi slipper for problemer, hvis det lægges over til domstolsafgørelser f.eks. og vi får nogle af de helt klare regler, som venstresocialisterne foreslår i dette forslag til folketingsbeslutning, for det, der er det ulykkelige ved disse problemer, er jo netop, at det ofte ender i familietragedier. Der er mange af de mennesker, som disse beslutninger vedrører, der vil opfatte en hvilken som helst beslutning som vilkårlig, netop fordi den

rammer lige præcis dem, og de synes måske selv, at deres situation er parallel med mange andres.

Jeg vil gerne advare mod, at man, som hr. Wilhjelm var inde på, udsætter eller stiller i bero alle de udvisninger, der kunne medføre tragedier, og som eventuelt ikke ville blive realiseret, hvis man nu lavede loven om. Dermed giver man de mennesker en næsten berettiget forventning om, at der ikke vil blive tale om udvisning, når loven bliver vedtaget, og det kan vi jo ikke på forhånd vide. Det må derfor være vor indstilling, at vi må have denne betænkning fra fremmedlovudvalget, og så må vi se på det konkrete lovforslag fra justitsministeren.

Knud Lind (FP):

På grund af tidnød fik jeg ikke nævnt sidste gang – jeg tror dog nok, at hr. Wilhjelm er klar over det – at fremskridtspartiet ikke kan gå ind for hr. Wilhjelm's beslutningsforslag, alene fordi forslaget er for vagt formuleret. Bare det, man skriver på side 1: »en nærmere veldefineret tilknytning til landet«, giver problemer i sig selv.

Fremskridtspartiet har intet mod udlændinge, indvandrere m.v. Det er rart med lidt frisk vand i karrene, som kan give en tiltrængt fornyelse inden for alle dele af samfundslivet.

Så er spørgsmålet: hvad har regeringen reelt lavet? Ja, man har i 1974 – jeg tror, det var i november – indført indvandrerstop for fremmed arbejdskraft, og så har embedsmændene lavet en lovebekendtgørelse, der blev kritiseret af SiD angående den omgælgelse, der kunne ske for så vidt angår § 39, punkt 4, angående montører, konsulenter og instruktører. Ministeren sagde før, at det var meget nemt for hr. Wilhjelm lige at gå op og stille et spørgsmål, som ministeren ikke var forberedt på. Detté her kom frem den 9. december 1980, og da stod der i Aktuelt:

»Det bliver departementschef Jens Wandall, arbejdsministeriet, der som formand skal sørge for at præcisere det eksisterende og forstærkede problem om udenlandske arbejders adgang til landet uden arbejdstilladelse.«

Samtidig blev der nedsat et mindre, hurtigtarbejdende udvalg, som skulle klargøre netop denne § 39, punkt 4-regel, der var en